

NOTAT

6. oktober 2014
14/07194-3
nlb-dep

Notat til Folketingets Europaudvalg og Erhvervs- Vækst og Eksportudvalg om EU-Domstolens afsigelse af dom i sag C-222/13, TDC, den 9. oktober 2014

Indledning

Udvalgene blev i august 2013 orienteret om, at regeringen ville afgive indlæg i denne sag, hvor Teleklagenævnet har forelagt EU-Domstolen spørgsmål om fortolkning af forsyningspligtdirektivet (direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med senere ændringer) samt artikel 106, stk. 2 og artikel 107 og 108 i EUF-traktaten.

Danmark har efterfølgende afgivet skriftligt og mundtligt indlæg i sagen. Generaladvokaten afgav den 12. juni 2014 forslag til afgørelse, og EU-domstolens dom i sagen afsiges den 9. oktober 2014.

Sagen

Erhvervsstyrelsen (tidl. IT- og Telestyrelsen) har gennem en årrække, i medfør af den danske telelovgivning og i henhold til forsyningspligtdirektivet, pålagt TDC en række forpligtelser, der har til formål at sikre alle adgang til en række basale teletjenester på lige vilkår og til rimelige priser, f.eks. fastnettelefoni og nummeroplysning. Udover de almindelige tjenester, er TDC endvidere blevet pålagt en supplerende tjeneste, nemlig at varetage forsyningspligten for den radiobaserede nød- og sikkerhedstjeneste dækkende Danmark og Grønland, hvilket er omdrejningspunktet for sagen.

TDC har for årene 2007-2010 ansøgt Erhvervsstyrelsen om kompensation for de nettoomkostninger, der har været forbundet med at varetage nød- og sikkerhedstjenesterne. Erhvervsstyrelsen har givet TDC afslag på disse ansøgninger, bl.a. fordi den dagældende telelov ikke hjemlede ret til særskilt underskudsfinansiering for så vidt angår supplerende forsyningspligt-tjenester, idet der samlet set var overskud på tjenesterne.

TDC har påklaget Erhvervsstyrelsens afgørelser til Teleklagenævnet. Det er TDC's opfattelse, at den anvendte krydsfinansieringsmekanisme mellem de almindelige og de supplerende tjenester er i strid med direktivet, og at TDC i medfør af direktivet har ret til at modtage særskilt kompensation for de nettoomkostninger, som de supplerende tjenester har påført TDC i årene 2007-2010.

På baggrund af flere henvendelser og en åbningskrivelse fra Kommissionen, blev de danske regler i 2012 ændret ud fra en helhedsvurdering, så forsyningspligtudbyderen fremover har mulighed for at få finansieret underskud for de supplerende tjenester af staten.

Teleklagenævnet afviste i april 2013 TDC's klage vedrørende 2007 med den begrundelse, at et eventuelt krav om kompensation for 2007 er forældet. Teleklagenævnet har endvidere afvist TDC's klage for så vidt angår 2008 og 2009 med den begrundelse, at TDC's ansøgninger om kompensation til Erhvervsstyrelsen er indgivet efter udløb af ansøgningsfristen i forsyningspligtbekendtgørelsen. For så vidt angår TDC's klage vedrørende 2010 besluttede Teleklagenævnet på begæring af parterne at forelægge præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen.

Generaladvokatens forslag til afgørelse

Generaladvokaten har i forslaget til afgørelse af 12. juni 2014 udtalt, at Domstolen efter hans opfattelse ikke har kompetence til at besvare spørgsmålene, da han betvivler Teleklagenævnets uafhængighed.

Subsidiært foreslår han, at Domstolen besvarer spørgsmålene således:

- Direktivets relevante bestemmelser kan anvendes i Grønland.
- Almindelige tjenesteydelser må krydsfinansieres.
- Supplerende tjenesteydelser (nød- og sikkerhedstjenester) må ikke krydsfinansieres med almindelige tjenesteydelser.
- Direktivet har direkte virkning.
- Der kan tages hensyn til andre indtægter i forbindelse med en vurdering af, om den byrde, der pålægges tjenesteudbyderen, er urimelig eller for vidtgående.

Sagens betydning for Danmark

Sagen har betydning for Danmark, da Teleklagenævnets kompetence til at forelægge præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen betvivles. Dette kan få betydning for en række andre danske nævn, der er konstrueret på samme måde som Teleklagenævnet.

Derudover kan dommen få betydning for fortolkningen af EU-rettens forhold til Grønland og øvrige oversøiske territorier.

Endelig kan dommen medvirke til at fastslå, om Erhvervsstyrelsens administration af reglerne var i overensstemmelse med direktivet, og dermed bidrage til afklaring af TDC's muligheder for erstatning. TDC har anlagt flere sager ved Østre Landsret mod Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet samt Teleklagenævnet med forventet påstand om erstatning for et stort millionbeløb.